

1978-07-01

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:

Udklip

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Bodil Juul Jensen

Anker Jørgensen

Iakovos Kambanellis

Lars Madsen

Leo Mathisen

Carl Nielsen

Isabel Parra

Carl Scharnberg

Poul Schlüter

Nanna Sonne

Mikis Theodorakis

Arkivplacering:

HC arkiv Møn/HC Egne Tekster

DOKUMENTINDHOLD

Anmeldelse af Søren Sidevinds Spillemænds LP "Hørt på formidlingen"

TRANSSKRIFTION

[håndskrevet: L+F 1.-2. juli 1978]

Musik der ta'r stilling

Søren Sidevinds Spillemænd: "Hørt på formidlingen". Udgivet af forlaget TIDEN.

SØREN SIDEVINDS Spillemænd har nu for forlaget Tiden indspillet deres anden plade. Den første plade, som kom i 1976, bestod hovedsageligt af klassiske arbejderkampsange og det er interessant at vide, at der nu er solgt 6000 eksemplarer. Det er mange, når man tager i betragtning, at det normalt regnes for et fint resultat, hvis der sælges 2000. Interessen for at købe vore klassiske arbejdersange med Sidevinds Spillemænd er udtryk for, at traditionen er levende og så er der åbenbart mange, der kan lide, at Søren Sidevinds Spillemænd på pladen synger dem ukrukket og ligefremt, så man selv får lyst til at synge med og dermed lærer dem. Traditionen selvforstærket.

Den nye plade hedder "Hørt på formidlingen" og placerer omgående det 8 mand store spillemandsorkester plus tre gæstemusikere utvetydigt på arbejderside.

Den første sang hedder "Hørt på formidlingen" og er en bittersød kommentar til det vanvittige sludder, at det skal være så dejligt at være arbejdsløs, man har jo fri hele døgnet – "så skide være med om man må gå fra hus og hjem". Melodien er umiskendeligt dansk traditionel, (omformet Carl Nielsen), med forsanger og stort mænnerkor på omkvædet. Sådan skal det være. Det er en frisk opmuntrende melodi til dem der i krisen er ved at tabe modet.

Så får vi en sang om "Indkomstpolitik". Nanna Sonne har skrevet en bittersød tekst, der slutter: "Det er skam slet ikke borgerlig borgermusik. Det er Indkomstpolitik." Den har fået en folkelig "udfejende" vals af Bodil Juul Nielsen. Melodien understreger tekstens holdning. Sangen er oprindeligt skrevet til teaterstykket: "Det store matadorspil", som opførtes 1. Århus 2. oktober 1976. Det er en præcis sang, god at have på plade. "Mand ved mand" —har samme stil og sigte, som den der nu klinger i 6000 danske hjem på Søren Sidevinds første plade, nemlig nummeret: "Ankers pris". Den er lige så skarpt satirisk. "Vi er alle i samme båd - men det er altid os, der ror". Der er svup i melodien og svirp i teksten. Det er en kampsang.

Så synger Lars Madsen: "For dig, Chile". Han har en god bred

stemmeklang og synger sangen alvorligt, indtrængende og den slutter med opfordringen: "Vore kræfter for dig, Chile". Isabella Parra har komponeret en dybt følt melodi og teksten er af Lars Madsen. Så kommer et spillemandsnummer, "Den med hønen". Nummeret viser, at Søren Sidevinds Spillemænd lægger stor vægt på, at det bliver en plade, der kan danses til.

"Vi er på vej" — det er en stort anlagt sang, hvor fortiden tages op 1 vemodige toner. Det er en meget poetisk tekst, lidt usædvanlig for Lars Madsen, der ellers som digter, står med begge ben solidt plantet i nuet. "Vi er på vej — høj som den mur, der spærrer os vejen - sikker som når vi stoler på hinanden".

NÆSTE PLADESIDE starter med en melodi af Mikis Theodorakis med tekst af Kampanellis, gendigtet af Lars Madsen. Theodorakis-melodier er længsel i alle porer efter en bedre tilværelse, uden den ufattelige ondskab mellem mennesker. Det er en elegi, en klagesang om koncentrationslejrenes rædsel. Sangen indledes med en meget smukt spillet mørk cellomelodi:

"De førte hende bort og ingen så hvor sød hun var", - ja, ingen så hvor synd det var. - "Døtre af Autswitz - døtre af Dachau".

Lars Madsen gemmer til sidst sin stemme for lydligt at understrege, hvor forfærdende det er.

"Hun holdt sit nummer i de frostblå fingre - En jødestjerne på det spinkle bryst".

Pladen holder efter denne gribende sang en lang eftertænksomhedens pause og så buldrer livskravet frem. Vi er i nuet og beskæftiger os med arbejdsløsheden. Sangen hedder: "Men der var også dårligt vejr på optællingsdagen".

"Der kommer Petersen, han er på røven igen". Det er livagtigt, som om det var et rigtigt murersjak, der sang, fandenivoldsk. Den slutter med, at Lars M. snupper et stiltræk fra jazz-kongen Leo Mathiesen og fyrer et par engelske sætninger af om Anker og Schlüter:

"If Anker don't get you,
Schlüter must."

Carl Scharnberg har skrevet teksten til pladens næste sang, Lars Madsen melodi. Scharnberg har her i Land og Folks annoncer takket Lars Madsen for melodien. Han fandt, at hans tekst var blevet langt bedre med den melodi. Det er også rigtigt. "Hører du" har en sand tekst, men melodien er forunderligt smuk her på disse breddegrader. Velnok er den inspireret af Theodorakis, hvad den ikke bliver dårligere af. De hører nu ligesom uløseligt sammen, "Sangen sang" og "Hører du". Mandolin, harmonika

og guitar understreger det vemodige i sangen.

"Hører du nogen kalde på store og stærke mænd". Scharnberg er digteren, som med sine digte siger det, vi andre går og tænker, men ikke rigtig kan få hold på. Det er en sang, der gør kampen meningsfuld.

"Leve kapitalen" – Lars Madsen går i kampstilling med sin tekst og de reaktionære politikere får en på frakken. "Anker gi'r og Anker ta'r – leve kapitalen – det hele ryger i kapitalens gab". Det er en flintrende folkemelodi af Stefanos, som minder meget om "Lotte død". Nummeret er en lystig satire.

"En forårssang" afslutter pladen, og den fortæller alvorligt om kampens vilkår. "Er det forkert at tvivle, når vi ved, at tvivl gi'r styrke?" Det er en rigtig sætning og en opfordring til at tænke sig grundigt om, før man taler om alvorlige problemer. Det er en fast rock-melodi, der tjener sit formål, at agitere for politisk samling for at forhindre, at "de taler smukt om folkets vel hver gang de træder på os".

Det er specielt for Søren Sidevinds Spillemænd, at de spiller en massiv musik med fremdrift i. "Hørt på formidlingen" er ingen undtagelse og holder den samme stil, som den vi hører, når Søren Sidevinds Spillemænd spiller op, rundt om i landet på de mange sommerfestivals. Man kan vist roligt regne med, at denne plade bliver ligeså populær at eje som den første. Det er nemlig: MUSIK DER TA'R STILLING.

Henning Christiansen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Musik der ta'r stilling

L + F 1-2. juli 1978

Søren Sidevinds Spillemand:
»Hørt på formidlingene. Udgi-
vet af forlaget TIDEN.

SØREN SIDEVINDS Spille-
mand har nu for forlaget Tiden
indspillet deres anden plade.
Den første plade, som kom i
1976, bestod hovedsageligt af
klassiske arbejderskampsange
og det er interessant at vide, at
der nu er solgt 6000 eksempla-
rer. Det er mange, når man
tager i betragtning, at det nor-
malt regnes for et fint resultat,
hvis der sælges 2000.

Interessen for at købe vore
klassiske arbejdersange med
Sidevinds Spillemand er udtryk
for, at traditionen er levende og
så er der åbenbart mange, der
kan lide, at Søren Sidevinds
Spillemand på pladen synger
dem ukrænket og ligefremt, så
man selv får lyst til at synge
med og dermed lærer dem.
Traditionen selvfølgelig.

Den nye plade hedder »Hørt
på formidlingene« og placerer
omkring det 8 mand store
spillemandsorkester plus tre
gæstemusikere utvetydigt på
arbejderside.

Den første sang hedder »Hørt
på formidlingene« og er en bit-
terød kommentar til det van-
vittige sladder, at det skal være
så dejligt at være arbejdsles,
man har jo fri hele døgnet —
så skide være med om man må
gå fra hus og hjem. Melodien
er umiskendeligt dansk tradi-
tionel, (omformet Carl Niel-
sen), med forsanger og stort
mændekor på omkvædet. Så-
dan skal det være. Det er en
frisk opmuntrende melodi til
dem der i krisen er ved at labe
modet.

Så får vi en sang om »Ind-
komspolitik«. Nanna Sonne
har skrevet en bitterød tekst,
der slutter: »Det er skam slet
ikke borgerlig borgermusik.
Det er indkomspolitik.« Den
har fået en folkelig sudfejendes
valse af Bodil Juul Nielsen. Me-
lodien understreger tekstens
holdning. Sangen er oprindeligt

skrevet til teaterstykket: »Det
store matadorspil«, som opfør-
tes i Århus 2. oktober 1976. Det
er en præcis sang, god at have
på plade.

»Mand ved møde« — har sam-
me stil og sigte, som den der nu
klinger i 6000 danske hjem på
Søren Sidevinds første plade,
nemlig nummeret: »Ankers
pris«. Den er lige så skarpt sa-
tirisk. »Vi er alle i samme båd
— men det er altid os, der roer.
Der er svup i melodien og svirp
i teksten. Det er en kampsang.
Så synger Lars Madsen: »For
dig, Chile«. Han har en god
bred stemmeklang og synger
sangen alvorligt, indtrængende
og den slutter med opfordrin-
gen: »Vore kræfter for dig,
Chile«. Isabella Parra har kom-
poneret en dybt følt melodi og
teksten er af Lars Madsen.

Så kommer et spillemands-
nummer, »Den med hænen«. Nummeret viser at Søren Side-
vinds Spillemand lægger stor
vægt på, at det bliver en plade,
der kan danses til.

»Vi er på vej« — det er en
stort anlagt sang, hvor fortiden
tages op i vemodige toner. Det
er en meget poetisk tekst, lidt
usædvanlig for Lars Madsen,
der ellers som digter, står med
begge ben solidt plantet i nuet.
»Vi er på vej — høj som den
mur, der spærrer os vejen —
således som når vi stoler på hin-
andene.

NÆSTE PLADESIDE starter
med en melodi af Mikis Theo-
dorakis med tekst af Kampa-
nellis, gendigtet af Lars Mad-
sen. Theodorakis-melodier er
længsel i alle porer efter en
bedre tilværelse, uden den ufat-
telige ondskab mellem menne-
sker. Det er en elegi, en klage-
sang om koncentrationsleje-
nes rædsel. Sangen indledes
med en meget smukt spillet
mark cellemelodi:

»De ferte hendes bort og ingen
så hvor sød hun var«, — ja,
ingen så hvor synd det var. —

»Døtre af Auschwitz — døtre af
Dachau«.

Lars Madsen gemmer til sidst
sin stemme for lydligt at un-
derstrege, hvor forfærdende
det er.

»Hun holdt alt nummer i de
frostblå fingre — En jødestjer-
ne på det spinkle bryst«.

Pladen holder efter denne gri-
bende sang en lang eftertænk-
somhedens pause og så buldrer
livskravet frem. Vi er i nuet og
besæftiger os med arbejdsles-
heden. Sangen hedder: »Men
der var også dårligt vejr på op-
tællingsdagen«.

»Der kommer Petersen, han
er på revnen igen. Det er livag-
tigt, som om det var et rigtigt
murersjak, der sang, fanden-
ivoldsk. Den slutter med, at
Lars M. snupper et stiltræk fra
jazz-kongen Leo Mathiesen og
fyrrer et par engelske sætninger
af om Anker og Schlüter:
»If Anker don't get you,
Schlüter must.«

Carl Scharnberg har skrevet
teksten til pladens næste sang,
Lars Madsen melodi. Scharn-
berg har her i Land og Folks
annoncer lakket Lars Madsen
for melodien. Han fandt, at
hans tekst var blevet langt
bedre med den melodi. Det er
også rigtigt. »Hører du« har en
sund tekst, men melodien er
forunderligt smuk her på disse
brødregræder. Velnok er den
inspireret af Theodorakis, hvad
den ikke bliver dårligere af. De
hører nu ligesom ulæseligt
sammen, »Sørgenes søng« og
»Hører du«. Mandolin, harmo-
nika og guitar understreger det
vemodige i sangen.

»Hører du nogen kalde på
store og stærke mænd«. Scharn-
berg er digteren, som
med sine digte siger det, vi
andre går og tænker, men ikke
rigtigt kan få hold på. Det er en
sang, der gør kampen menings-
fuld.

»Leve kapitalene« — Lars
Madsen går i kampstilling med
sin tekst og de reaktionære poli-
tikere får en på frakken. »Anker

gi'r og Anker ta'r — leve kapita-
lene« — det hele ryger i kapita-
lens gub. Det er en flintrende
folkemelodi af Stefanos, som
minder meget om »Lotte døde«.

Nummeret er en lystig satire.
»En fordrønsede afslutter
pladen, og den fortæller alvor-
ligt om kampens vilkår. »Er det
forkert at tvivle, når vi ved, at
tvivl gi'r styrke?« Det er en rig-
tig sætning og en opfordring til
at tænke sig grundigt om, før
man taler om alvorlige proble-
mer. Det er en fast rock-me-
lodi, der tjener sit formål, at
agitere for politisk samling for
at forhindre, at »de taler smukt

om folkets vel hver gang de
træder på os«.

Det er specielt for Søren Side-
vinds Spillemand, at de spiller
en massiv musik med fremdrift
i. »Hørt på formidlingene« er
ingen undtagelse og holder den
samme stil, som den vi hører,
når Søren Sidevinds Spille-
mand spiller op, rundt om i
landet på de mange sommerfe-
stivals. Man kan vist roligt
regne med, at denne plade bil-
ver ligeså populær at eje som
den første. Det er nemlig:
MUSIK DER TA'R STILL-
LING.

Henning Christiansen